

GOD SCHEPT STEEDS NIEUWE TOEKOMST

De Pinte, donderdag 24 augustus 2017 - Voor het tweede jaar op rij zitten we met diegenen die in een recent of ver verleden de 'School voor geloofsverdieping' volgden, in de pastorie rond een houten tuintafel. Ook de felle augustuszon is nog aanwezig. Met een glaasje Cava - dicht nabij - lezen we het Samuëlverhaal, de oud geworden vader die zijn zonen als rechters over Israël wilde aanstellen. Het is het verhaal uit het Oude Testament waarmee Peter Schmidt zijn bijdrage aan het essay 'Europa zonder priester?' begint:

'Maar zijn zonen bewandelden niet de wegen van hun vader; zij waren op eigen voordeel uit, namen geschenken aan en verkrachtten het recht. Daarom kwamen de oudsten van Israël bijeen, begaven zich naar Samuël in Rama en zeiden tot hem: "U bent oud geworden en Uw zonen bewandelen Uw wegen niet. Stel daarom een koning aan om rechter over ons te zijn, een koning zoals alle andere volken die hebben." Samuël vond het ongepast dat ze dit voorstelden en bad tot JHWH. Maar JHWH zei tot Samuël: "Geef gehoor aan het volk, wat zij u ook vragen, want ze verwerpen niet u, maar Mij; Mij willen ze niet langer als koning. Wat ze u aandoen hebben ze altijd gedaan: vanaf de dag dat ik hen uit Egypte geleid heb tot heden hebben ze Mij verlaten en andere goden gediend. Ga in op hun verzoek, maar waarschuw hen terdege ..."' (1 SAM 8, 1-9)

God scheidt steeds nieuwe toekomst ...

Samen met pastoor Piet wandelen we verder door het essay. We noteren één fragment dat ons aanspreekt: 'In het aangehaalde Samuëlverhaal lijkt God zich te berusten dat ze (het ontrouw volk) toch hun zin zullen doen, en daarom raadt Hij Samuël aan om maar toe te geven. Het verhaal biedt een van de vele voorbeelden uit de bijbel, waar God zich als het ware 'aanpast' aan de historische situatie en er dan het beste van maakt. De bijbelse God is niet een God die de geschiedenis tot in alle puntjes zelf plant en uitstippelt, maar die om zo te zeggen toekijkt hoe de mensen hun geschiedenis maken, een God die genoeg vindingrijkheid ten toon spreidt om zijn verbond met de mens in die geschiedenis te laten groeien. God scheidt steeds nieuwe toekomst. ...'

Trouw blijven aan het verbond ...

Als we even later aan de gedekte tafel zitten, leidt de H. Bartholomëus - niet de meest inspirerende apostel als je het mij vraagt - ons vandaag naar het avondgebed met de openingsvers van de dag: *"God, kom mij te hulp. Heer, haast u mij te helpen. Eer aan de Vader en de Zoon en de heilige Geest. Zoals het was in het begin en nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen. Amen. Alleluia."* Daarna vervolgen we met de psalmodie: *"Gij zijt Mij trouw gebleven in mijn beproevingen."* We sluiten af met het gebed des Heren, het Onzevader.

Zo'n levenshouding werkt aanstekelijk ...

Het is zondagmorgen als ik het parochieblad in mijn handen houd en ik de mooie en bemoedigende woorden van onze bisschop van Gent Luc Van Looy lees: *"De Kerk staat midden in deze gesecculariseerde wereld met een boodschap. Om onze missie te volbrengen (het verkondigen van het evangelie), zullen ook wij in dienstbare dialoog op weg moeten gaan, geduldig, maar zonder de kracht van de liefde en het geloof los te laten. Hoe meer de samenleving weggroeit, des te meer we de overtuiging en dienstbaarheid van ons geloof en onze liefde moeten uitstralen. ... Zou dat niet de basis zijn voor een missionaire Kerk: een grote golf van geloof en liefde waardoor voor de wereld duidelijk wordt dat wij Christus in ons laten werken? Zo'n levenshouding werkt aanstekelijk."*

Het was goed om er opnieuw bij te zijn en om zo wat dieper in ons geloof te mogen kijken. Het helpt ons om te zoeken naar manieren hoe we dit geloof in onze nieuwe parochie handen en voeten kunnen geven. Dat God ons – steeds dicht nabij – hierin vrij laat, ons ruimte geeft om te groeien, betekent voor ons een ware vreugde. Die 'vreugde' met geloofsgenoten mogen delen - heel open en vrij – werkt bovendien bijzonder aanstekelijk, niet?

Sanne en Piet, veel dank voor dit heel schoon initiatief!

Heel blij dat ze er bij waren: Erik, Guido, Paul, Luc, Lucia, Petra, Marc, Christine, Iris en Tine.

En ... we hebben genoten!

Bartel